

Marie Šafářová

Marie Šafářová, rozená Illeová, se narodila 23.11. 1948 v Kostelní Radouni u Jindřichova Hradce. V Radouni žila se svou matkou, otcem a dvěma bratry. Její otec Josef vlastnil mlýn a po roce 1948 byl veden jako místní boháč, i když jeho majetek tomu neodpovídal. V roce 1951 byl mlýn na příkaz MNV zastaven a mlýnice dána k dispozici místnímu JZD. V roce 1953 musel otec Marie nastoupit k PTP do Ostravy, domů se vrátil po jejich rozpuštění v roce 1954.

Marie se od malička o všechno zajímala a velmi se těšila do školy. V letech 1954-1959 navštěvovala malotřídní ZŠ v Kostelní Radouni, v letech 1959-1962 pak 6.-8. třídu ZŠ při gymnáziu v Jindřichově Hradci, kde začaly kvůli jejímu původu první problémy s některými vyučujícími. 9. třídu absolvovala v roce 1962-1963 v nově vystavěné škole taktéž v Jindřichově Hradci, kde problémy ustaly a Marie patřila k nejlepším žákům na škole. Přesto pro ni bylo obtížné dostat se na střední školu. Až koncem srpna roku 1963 se dozvěděla, že může nastoupit na Střední všeobecnou vzdělávací školu v Třeboni, kterou úspěšně zakončila v roce 1966 maturitní zkouškou.

Po maturitě se z finančních důvodů nemohla hlásit na vysokou školu. Věděla, že musí pracovat a studovat při zaměstnání. Hledala práci ve Státním oblastním archivu (SOA) Třeboň, odkud byla ale vykázána (s takovým kádrovým profilem si prý ani neměla troufnout otevřít dveře této instituce). Našla si brigádu v Biologickém ústavu AV v Třeboni jako myčka skla. V říjnu 1966 nastoupila do Osvětové besedy v Třeboni. Splnil se jí sen, práce se stala jejím celoživotním koníčkem. Organizovala divadla, koncerty, ale byla i aktivní členkou loutkového divadla. Aby mohla práci vykonávat a nemohli ji lehce vyhodit, vystudovala Střední knihovnickou školu v Praze, obor osvětová práce. I toto studium ukončila maturitní zkouškou. V roce 1967 se provdala za Petra Šafáře, se kterým má dvě děti. V roce 1977 byla jmenována ředitelkou Osvětové besedy a později Městského kulturního střediska v Třeboni. V letech 1978-1982 studovala na Filozofické fakultě UK v Praze obor teorie kultury. V roce 1984 získala titul PhDr.

V průběhu svého letitého působení v Městském kulturním středisku Třeboň byla mnohokrát (16x) sesazena z funkce ředitelky, vždy se ale dokázala obhájit. Po Sametové revoluci v roce 1989 pocítila ale tlak ještě větší než před tím. I když nikdy nebyla členkou KSČ, jednoho dne přišli úředníci a nařídili jí, aby okamžitě odstoupila z funkce, už se ničeho nedotýkala a odešla. Byl to jeden z nejhorších dnů v jejím životě. S touto křivdou se vyrovnávala roky.

V roce 1992 pak absolvovala rekvalifikační kurz v oboru počítačová technika a v témže roce nastoupila do SOA Třeboň, ze kterého byla v mládí při žádosti o zaměstnání vykázána. Zabývala se genealogií, žádostmi o tvorbu rodokmenů a pořádáním archivních materiálů. V dnešní době je v důchodu a je ráda, že má klidný život a spokojenou rodinu kolem sebe.